

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **L. N.**, zastoupen JUDr. Dušanem Strýčkem, advokátem se sídlem Mariánské údolí 126, Příbram II, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Smíchov, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 7. 2018, č. j. 42 Ad 15/2017 - 43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 24. 1. 2017, č. j. X žalobci odňala invalidní důchod ke dni 20. 2. 2017 dle § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Příbram ze dne 10. 1. 2017 není podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 30 %. Žalobce podal námitky proti rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu, které žalovaná rozhodnutím ze dne 13. 3. 2017, č. j. X zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí o námitkách bránil podanou žalobou, v níž namítal nedostatečně zjištěný skutkový stav a nesprávné posouzení věci. Rozhodnutím Okresní správy sociálního zabezpečení v Příbrami ze dne 6. 12. 2013 mu byla přiznána invalidita 2. stupně, jelikož jeho schopnost samostatné výdělečné činnosti poklesla z důvodu

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu způsobeného Crohnovou nemocí o 50 %. Žalobce byl v roce 2013 operován. Jeho zdravotní stav se od té doby stabilizoval, avšak nezlepšil, neboť jde o nevyléčitelné onemocnění. Žalobce proto nesouhlasí se závěrem posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Příbram ze dne 10. 1. 2017, dle kterého není invalidní. Podkladové lékařské zprávy MUDr. S. ze dne 12. 10. 2016, MUDr. K. ze dne 16. 8. 2016 a profesní dotazník ze dne 4. 10. 2016 nebyly dostatečnými podklady pro uvedený závěr. Žalobce se neztotožňuje ani s dalším posouzením svého zdravotního stavu provedeného v řízení o námitkách posudkovou lékařkou žalované MUDr. N., které potvrdilo míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 30 %. Žalobce k žalobě přiložil lékařskou zprávu MUDr. K. ze dne 31. 1. 2017, dle které není jeho zdravotní stav příznivý, trpí únavovým syndromem, postresekčními průjmy a bolestmi břicha. Dále žalobce uvedl, že mu zaměstnavatel umožnil od 1. 10. 2016 změnu pracovního zařazení na vedoucího směny, a proto již není vystaven nutnosti zvedat těžká břemena, což doložil potvrzením zaměstnavatele ze dne 27. 4. 2017. Nová pracovní pozice adekvátněji odráží nepříznivý zdravotní stav. Žalobce má za to, že změna pracovní pozice je používána jako argument pro odejmutí invalidního důchodu. Žalovaná měla nechat zpracovat znalecký posudek, který by stanovil míru ztráty pracovní způsobilosti a porovnal ji se zdravotním stavem v době přiznání invalidního důchodu. Žalobce je názoru, že se jeho zdravotní stav od roku 2013 nijak nezměnil. Závěrem soudu navrhl provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru pracovního lékařství.

[3] Krajský soud provedl důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 18. 12. 2017 (dále jen „posudek MPSV“), který stanovil míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na 30 % z možného rozpětí od 30% do 40 % dle kapitoly XI., oddílu C, položky 4b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“). Posudek MPSV potvrdil závěry obou lékařských posudků provedených ve správním řízení s tím, že kritéria pro středně těžké funkční postižení byla naplněna jen hraničně. Zdravotní stav žalobce je stabilizovaný, přičemž bylo přihlédnuto k profesi žalobce, kterou zvládá v plném úvazku. Pokles pracovní schopnosti neodpovídá přiznání invalidity. Žalobce se k posudku MPSV vyjádřil podáním soudu, ve kterém vyjádřil nesouhlas s výsledkem posouzení a s tím, že byl posudek MPSV proveden jako důkaz. Pokládá jej za neobjektivní, neboť Ministerstvo práce a sociálních věcí tvoří metodiku pro posuzování nároků na invalidní důchod, kterou se posudkoví lékaři musí řídit, a přitom vydává posudky, kterými hodnotí kvalitu posudků posudkových lékařů. Posudek MPSV nebyl vypracován soudním znalcem, proto žalobce znovu navrhl, aby soud přibral znalce z oboru posudkového lékařství k posouzení míry poklesu pracovní schopnosti.

[4] Krajský soud se s námitkami žalobce proti posudku MPSV neztotožnil. K namítané neobjektivnosti posudku MPSV a posudkové praxi žalobci sdělil, že takové řešení neodporuje zásadám spravedlivého procesu, neboť pouze soud v řízení o soudním přezkumu rozhodnutí žalované nese odpovědnost za řádné zjištění skutkového stavu. Pokud by soud shledal nesrovnalosti v posudku MPSV, může si vyžádat doplňující nebo srovnávací posudek MPSV nebo posudek soudního znalce. Krajský soud důvody pro takový postup neshledal. Žádné konkrétní tvrzení nebo důkazy svědčící o neobjektivitě

pokračování

posudku MPSV žalobce nepřednesl, ani soudu nejsou z vlastní úřední činnosti nebo z judikatury správních soudů takové poznatky známy. Dále se krajský soud vyjádřil k lékařskému posudku posudkové lékařky OSSZ Příbram ze dne 1. 11. 2013, na základě kterého žalobce byl uznán invalidním ve druhém stupni. Z tohoto posudku vyplývá, že v té době se jednalo o nově zjištěné onemocnění léčené necelý rok. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl označen stav po ileocekální resekci v rozsahu zhruba 50 cm. Posudek zdůraznil zejména pooperační stav žalobce a nejistotu ohledně budoucího vývoje onemocnění, proto byl stanoven pokles pracovní schopnosti o 50 % s dobou platnosti na tři roky s ohledem předpokládanou stabilizaci zdravotního stavu. Další posouzení zdravotního stavu žalobce posudkovou lékařkou OSSZ Příbram ze dne 10. 1. 2017 však již zohledňuje vývoj onemocnění, při kterém nedošlo k závažným komplikacím. Žádné takové skutečnosti nevyplývají ani ze zdravotní zprávy MUDr. K. ze dne 31. 1. 2017, kterou žalobce učinil přílohou žaloby. Soud neshledal, že by hodnocení postižení žalobce jako středně těžké formy Crohnovy choroby mohlo být zjevně nesprávné. Krajský soud se ztotožnil se stanovenou mírou poklesu pracovní schopnosti o 30 %. Z posudku MPSV vyplývá, že případ žalobce je hraniční. Dle lékařských zpráv, které byly podkladem posudku MPSV, došlo ke stabilizaci tělesné hmotnosti žalobce a laboratorních hodnot (nepřítomnost zvýšení zánětlivých markerů, pouze lehká anemie).

[5] Dále krajský soud žalobci nepřisvědčil v tom, že by změna pracovní pozice z dělníka na předáka byla použita posudkovými lékaři a posudkovou komisí MPSV záměrně v jeho neprospěch, neboť takový postup byl v souladu s § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění. Podle tohoto ustanovení se při stanovení poklesu pracovní schopnosti přihlíží k *„dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem.“* Krajský soud se s žalobcem dále neztotožnil v tom, že hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti bylo učiněno pouze ve vztahu k žalobcem nyní vykonávanému zaměstnání. Pokles pracovní schopnosti se vztahuje ke všem v úvahu přicházejícím výdělečným činnostem, které odpovídají žalobcovým tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, a to i s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Závěrem krajský soud uvedl, že si je vědom hraniční hodnoty poklesu pracovní schopnosti žalobce. Žalovaná dostatečně zjistila skutkový stav, který byl potvrzen posudkem MPSV. Z těchto důvodů krajský soud nepřistoupil k pořízení dalších posudků k objasnění skutkového stavu a žalobu zamítl.

II.

[6] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku krajského soudu z důvodů, které lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Stěžovatel má za to, že krajský soud nesprávně posoudil snížení pracovní schopnosti v důsledku dlouhodobě špatného zdravotního stavu. Krajský soud pouze převzal závěry lékařské posudkové komise MPSV, aniž by tyto závěry přezkoumal jiným způsobem. Stěžovatel shledává nesprávný procesní postup soudu v neprovedení důkazu znaleckým posudkem ohledně skutečného a kvalifikovaného přezkoumání zdravotního stavu stěžovatele.

[7] Dále stěžovatel poukazuje na problematiku přiznávání invalidních důchodů, která dle něj spočívá v zacyklení systému institucí, které posuzují zdravotní stav žadatelů.

Poukazuje na metodickou podřízenost posudkových lékařů správy sociálního zabezpečení Ministerstvu sociálních věcí (dále jen „MPSV“), které má zejména zájem kontrolovat jednotlivé posudkové lékaře, zda dodržují metodiku. Krajský soud měl proto provést důkaz znaleckým posudkem znalce z oboru lékařství, nikoliv pouhý komisionální posudek MPSV s odkazem na úsporu veřejných prostředků. Stěžovatel prohlašuje, že o provedení konkrétního důkazu správním soudem rozhoduje cena důkazu a rychlost opatření. Stěžovatel se pokusil obstarat znalecký posudek na své náklady, avšak zjistil, že touto problematikou se v České republice zabývají 4 znalecké ústavy. Ani jeden ze znaleckých ústavů nebyl ochoten znalecký posudek zpracovat.

[8] K samotnému lékařskému posudku posudkové komise MPSV stěžovatel uvádí, že nijak nevysvětluje zlepšení pracovní schopnosti žalobce z původně snížené pracovní schopnosti o 50 % na současnou hodnotu 30 %. Zdravotní stav stěžovatele se stabilizoval již na konci roku 2013, resp. začátkem roku 2014, v opačném případě by stěžovatel nenastoupil zpět do pracovního procesu. Poukazuje na pravidelné a každodenní problémy spojené s Crohnovou chorobou, které jsou zmírněny dodržováním léčebného režimu a vedením zdravého životního stylu. Krajský soud dezinterpretoval původní objektivně zjištěné omezení pracovní způsobilosti v rozsahu 50 % tím, že jej stěžovatel dosáhl proto, že posudkový lékař byl v nejistotě ohledně dalšího vývoje onemocnění.

[9] Posudek MPSV jednoznačně uvádí, že se vyjadřuje pouze k pracovní způsobilosti ve vztahu k práci, kterou stěžovatel reálně vykonává a nikoliv obecně k jiným zaměstnáním, které by odpovídaly vzdělání stěžovatele, jeho dosavadní praxi a zdravotnímu stavu. Krajský soud se snažil tento závěr komise interpretovat tak, že pokles schopnosti výdělečné činnosti odpovídá obecnému poklesu, nikoliv ve vztahu ke konkrétnímu zaměstnání. Tato interpretace je nepravdivá, neboť nebýt přerazení na vedoucí pozici ve státním podniku a míry benevolence zaměstnavatele, je pravděpodobné, že by stěžovatel nebyl schopen v soukromém sektoru vůbec vykonávat obdobnou nebo zcela jinou práci odpovídající jeho kvalifikaci.

[10] Stěžovatel po podání kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu předložil znalecký posudek Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví, znalecký ústav, obor: zdravotnictví ze dne 25. 3. 2019 (dále jen „posudek znaleckého ústavu“). Dle tohoto posudku bylo jeho úkolem „posoudit zdravotní stav v souvislosti s poklesem pracovní schopnosti (...) a vytvořit oponenturu vůči předchozímu postupu jednotlivých posudkových lékařů“. Znalecký ústav dospěl k závěru, že k datu 24. 1. 2017 odpovídal doložený zdravotní stav stěžovatele invaliditě prvního stupně s mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 35 % podle kapitoly XI, oddílu C, položky 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

[11] Žalovaná k podané kasační stížnosti uvedla, že vycházela ze skutkových zjištění, která jsou pro ni závazná. Ztotožňuje se s rozsudkem krajského soudu. Navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

pokračování

III.

[12] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[13] Kasační stížnost není důvodná.

[14] Dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí: *„Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“*

[15] Podle § 39 odst. 3 věty první téhož zákona: *„Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem.“*

[16] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval námitku nesprávného procesního postupu krajského soudu, kterou stěžovatel spatřoval v tom, že krajský soud neopatřil jako důkaz znalecký posudek za účelem zjištění poklesu pracovní schopnosti stěžovatele. K této námitce Nejvyšší správní soud nejprve ze své judikatury připomíná, že *„[s]právní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 25. 9. 2003 č. j. 4 Ads 13/2003 - 54, či rozsudek ze dne 3. 4. 2013 č. j. 6 Ads 158/2012 - 24), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 - 20).“*

[17] Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy (viz rozsudek NSS ze dne 13. 12. 2018, č. j. 5 Ads 202/2016 - 29).

[18] Krajský soud tedy nepochybil, pokud jako důkaz obstaral posudek MPSV. Takový důkaz je plně použitelný pro zjištění skutkového stavu za předpokladu, že ob stojí v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Krajský soud jasně vymezil důvody, pro které posudek MPSV v tomto testu obstál. Stěžovatel s posudkem MPSV polemizuje zejména z pohledu jeho neobjektivnosti, kterou spatřuje v metodicky nadřazeném postavení MPSV v oblasti posuzování žadatelů o přiznání invalidity vůči posudkovým lékařům. Na tuto námitku stěžovatele, která se objevila i v žalobě, krajský soud již odpověděl. Postavení MPSV jako ústředního správního orgánu, které má v gesci mimo jiné otázku posuzování

zdravotního stavu žadatelů, není relevantní, neboť odpovědnost za řádně zjištěný skutkový stav v soudním řízení správním nese pouze správní soud. Soud může za tímto účelem jako důkaz provést kromě posudku MPSV také doplňující posudek či revizní posudek MPSV anebo znalecký posudek. Krajský soud tuto potřebu dalšího objasňování skutkového stavu neshledal, s čímž se kasační soud ztotožňuje. Posudek MPSV je přesvědčivý a úplný. Stěžovatel byl vyšetřen MUDr. K. Jeho pracovní schopnost byla posouzena jako snižená o 30 % ve vztahu ke kvalifikaci a pracovnímu zařazení vedoucího směny, které je pro stěžovatele zcela vyhovující. Zároveň posudková komise MPSV uvedla, že se nevyjadřuje k hypotetické možnosti zvýšení poklesu pracovní schopnosti v případě jiného nevyhovujícího fyzicky náročného zaměstnání. V případě stěžovatele došlo ke změně pracovní pozice u téhož zaměstnavatele. Je doloženo, že nyní vykonává vhodnější činnosti s ohledem na zdravotní stav.

[19] Ze správního spisu neplyne pochybnost o správnosti posudku MPSV. Nelze přehlédnout zjištěný rozdíl mezi současným zdravotním stavem stěžovatele dle posudku MPSV a zdravotním stavem v roce 2013 dle posudku o invaliditě OSSZ Příbram ze dne 1. 11. 2013. Byť je onemocnění stěžovatele nevyléčitelné, od roku 2013 přibral na tělesné hmotnosti 11 kg, nedošlo k dalším zdravotním problémům obvykle spojeným s Crohnovou chorobou, například ke vzniku píštělí, k zánětlivým exacerbacím, varixům a otokům. Posudek z roku 2013 byl vydáván ve vztahu k dělnické profesi čističe důlních vod. Pokles pracovní schopnosti byl ohodnocen ve výši 40 %, pro celoživotně vykonávanou fyzicky náročnou práci byl navýšen o 10 %, proto výsledný pokles činil 50 %. Stěžovatel nyní tak fyzicky náročnou práci nevykonává. Stabilizace zdravotního stavu od roku 2013 a změna pracovního zařazení jsou skutečnostmi, které odůvodňují změnu, pokud jde o míru poklesu pracovní schopnosti. Není pravdou, že by posudek MPSV tyto skutečnosti neuváděl a nepodávalo se z něj vysvětlení zlepšení pracovní schopnosti, jak namítá stěžovatel.

[20] Krajský soud interpretoval posudek MPSV zcela v souladu s jeho obsahem, vycházel z toho, že je zdravotní stav posuzován k pracovnímu zařazení stěžovatele, nikoliv k jinému fyzicky náročnému zaměstnání. Jestliže je stěžovatel vedoucím směny od roku 2016 a sám tvrdil, že mu zaměstnavatel poskytuje úlevy, je nasnadě, že nejde o práci, kterou by mu jeho zdravotní stav znemožňoval vykonávat. Pracovní náplň vedoucího směny je dle potvrzení zaměstnavatele stěžovatele ze dne 27. 4. 2017 jiná, jde o vedení podřízených ve směně, kontrolu jejich činnosti a řízení technologie s využitím řídicího systému čistírny důlních vod. Změně pracovní náplně stěžovatele, kterou posudkoví lékaři a posudková komise MPSV vedle aktuálního zjištění zdravotního stavu rovněž hodnotili, tak (vedle zjištění o stabilizaci zdravotního stavu) odpovídá změna poklesu pracovní schopnosti.

[21] Stěžovatel předložil v řízení o kasační stížnosti shora označený znalecký posudek. Je třeba upozornit na § 109 odst. 5 s. ř. s., dle kterého Nejvyšší správní soud nepřihlíží ke skutečnostem uplatněným poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. Stěžovatel neuvádí konkrétní skutečnosti, které mu případně bránily uplatnit tento posudek znaleckého ústavu již v řízení před krajským soudem. Přesto tak neučinil a poptal jeho vypracování až dne 26. 10. 2018, tedy po téměř třech měsících poté, kdy nabyl rozsudek krajského soudu v této věci právní moci. Výhrada, že žádný ze 4 v úvahu připadajících znaleckých ústavů není ochoten zpracovat znalecký posudek, byla uplatněna ve zcela obecné rovině,

pokračování

stěžovatel nepředložil žádná konkrétní tvrzení o bezvýsledné snaze opatřit případný důkazní prostředek ještě v řízení před krajským soudem. Nelze nevidět, že stěžovatel v kasační stížnosti tuto skutečnost uvádí v úzké vazbě na výhradu, že k zadání znaleckého posudku nepřistoupil krajský soud z úřední činnosti. Zde však ob stojí krajským soudem na str. 9 rozsudku uvedené vyhodnocení, že jakkoli je případ stěžovatele z hlediska míry poklesu pracovní schopnosti hraniční, lze vycházet z posudku posudkové komise MPSV, jehož závěry považoval za výstižné, jednoznačné a dostatečně odůvodněné.

[22] Nad rámec uvedeného lze jen poznamenat, že posudek nepřináší nové skutečnosti stran zdravotního stavu stěžovatele, resp. další lékařské zprávy z rozhodného období. Pouze částečně se odlišuje v jejich vyhodnocení. S přihlédnutím k naplnění některých podmínek pro posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a rovněž s přihlédnutím k přítomnosti vředové choroby žaludku a dvanáctníku, jakož i celoživotní dělnické profesi, hodnotí míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 35 %, oproti ve správním řízení zjištěnému snížení o 30 %. Konkrétním způsobem však nezpochybňuje závěr posudkového zhodnocení v posudku komise MPSV ze dne 18. 12. 2017 o tom, že sice nedošlo ke zlepšení stavu ve smyslu úplného vyléčení Crohnovy nemoci, došlo však ke zhojení, stabilizaci stavu a přibrání na váze s tím, že kritéria středně těžkého postižení byla naplněna pouze hraničně. S poukazem na shora uvedené skutečnosti proto Nejvyšší správní soud shledal, že ob stojí důvody, na základě kterých krajský soud rozhodl o zamítnutí žaloby.

[23] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[24] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona. Žalovaná měla ve věci úspěch, podle ustanovení § 60 odst. 2 s. ř. s. však správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění, úrazového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče nelze přiznat právo na náhradu řízení, na které by měl jinak nárok podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu